Somiant la superació dels abusos sexuals a la infància

written by Sara Carbonell | 29 d'October de 2023

Formem part del Seminari de València “A Muscles de Gegants” des de fa més de 10 anys i cada curs somiem com millorar l’educació del nostre territori des d’una educació basada en evidències científiques d’impacte social.

En els darrers tres cursos, els nostres somnis i objectius s’encaminen a la superació de l’abús sexual infantil, ja que a les escoles ens arriben, cada vegada més, programes d’educació sexual que no tenen aval científic i ens preocupa molt per les conseqüències negatives que això pot tenir.

Per a complir estos somnis, formem comissions mixtes i, fa tres cursos, en vam crear una sobre “**superació i prevenció de l’abús sexual infantil**”. Ara mateix, la majoria som docents d’escoles públiques i concertades, però també d’altres àmbits diversos: mestres d’educació infantil i primària, professorat universitari i professionals d’entitats socials; diversos en ideologies, orientació religiosa o no, etc. Al llarg d’estos anys ens reunim per a llegir i debatre investigacions i articles científics que ens ajuden a clarificar quines actuacions són perjudicials i quines són efectives en este àmbit, per tal de

traslladar-les a les comunitats educatives.

Un somni és conéixer programes efectius d'educació sexual i, per això, el curs passat vam partir de la lectura de l'informe ***Achieving student well-being for all: educational contexts free of violence***, en què de forma molt clarificadora trobem els 9 programes més efectius fins ara per a prevenir tota mena de violència a la infància. Alguns ja els estem aplicant a les nostres escoles: club de valents violència zero, tertúlies feministes dialògiques, actuacions per a eliminar la violència aïlladora o model dialògic de convivència. A la comissió, unes escoles ens ajudem a altres a fer això possible.

Un altre somni que teníem era estendre a la ciutadania les evidències, alhora que contribuir a obrir un debat entre totes aquelles persones interessades en este tema. Pensem que una eina ideal seria l'ús de les plataformes d'evidències científiques i cocreació del coneixement (en educació i gènere). Entre totes les participants vam crear un nou post sobre una cosa que sol fer-se en edats primerenques: enfocar l'educació emocional a través d'activitats que obliguen a fer abraçades i petons. Per molt que diguem que poden dir que no hi volen participar, sabem, tal com indica esta altra publicació, que **la posició de poder que té un adult sobre un menor impedeix que el xiquet o la xiqueta puga decidir sense sentir-se coaccionat o coaccionada**.

Les persones que participem a la comissió ens hem trobat, en el dia a dia dels nostres centres educatius, amb tallers i programes que ens volen imposar suposats "experts". Gràcies als diàlegs i les lectures realitzades, podem vore cada vegada amb més claredat com de contraproduents podien ser estes activitats, per exemple, per a entendre el consentiment o què és o no és educació sexual. Coincidim

que no ens resulta fàcil fer front a estes imposicions. Els qui les impulsen volen, a costa de tot, anar a moltes escoles pel negoci que els suposa. Però els que defensem per sobre de tot la infància i la joventut tenim molt clar que **no cedirem a estes pressions**.

Ací la veu d'una de les participants de la comissió:

> *"Com a docent, en un tema tan crucial, m'ha reafirmat la convicció de la importància d'aplicar als centres educatius només allò que les evidències ens diuen que cal fer per a previndre l'abús sexual infantil."*